

Paraules dia 20 juny 2013

Benvolguts tots: ens trobem al bell mig de l'any i també al zenit del Passeig d'Aniversari, pel qual mai no estaré prou agraït a l'Institut d'Estudis Ilerdencs , dirigit per Josep Maria Solé i Sabaté, que, amb el suport bàsic de la _Diputació i delegant en la Carme Vidal en tant que Comissària, la complexa tasca organitzativa i executiva de les sessions , està duent a terme aquest periple per la geografia lingüística.

S'han dit avui moltes i molt belles coses de la meva persona i la meva obra; tant d'elogi és en bona part explicable per l'amistat i l'afecte amb què tinc la sort de ser mirat.; obra i persona, tanmateix, en el meu cas són indestriables. Un dels guardons que més va omplir-me de goig fou, fa dos anys el Memorial de la Pau Joan XXIII, que parlava de les virtuts positives de la meva obra juvenil. De fet, tot plegat és producte del treball, un treball específic , d'escriure cada dia , de posar un mot darrere un altre amb una tècnica i una intenció.

Josep Maria Aloy em va comunicar fa poc que un servidor estava en el setenta-setanta-setanta, és a dir, que havia computat setanta obres per als joves, setanta títols per a grans i signat setanta traduccions. És una llarga producció, molt variada, que deu haver espantat més d'un crític.,

La gran crítica, l'erudita i que sempre parla de les novetats, no s'ha ocupat gaire de mi, i em compensa d'aquesta situació el fet que darrerament, els darrers vint anys, els estudiosos de Ponent, particularment des de la Universitat, hagin acotat la meva obra i l'hagin analitzada en pròlegs, estudis, assaigs o debats. Paral·lelament, Maria Pujol, des d'Anglaterra, componia la tesi doctoral sobre la meva obra.

Avui teniu un tast d'aquesta obra, una selecció de relats no infantils, ja publicats en diversos llibres, que hem aplegat en un volum amb un molt bon pròleg de Jaume Cabré. Ja us l'ha analitzat de forma intel·ligent en Sebastià Alzamora, que és un al·lot molt fi.

Quan s'acumulen desenes i més desenes d'anys, es viu molt dels records. I la memòria acaba essent un fardell massa pesant. El millor fóra, potser, com confesso haver fet, allunyar al més possible els mals records i mantenir frescos els bons. Alguna cosa ens hem d'empescar per anar tirant any rere any, enmig dels patacs de la vida, amb bona cara.

Estic ben satisfet de com han anat rodant les coses aquests darrers anys que he pogut submergir-me en el món de la literatura del jo i compartir-la amb les que tradicionalment havia conreat. Si de cas veieu que la meua producció d'ara endavant minva en quantitat serà degut al fet que descanso més; tanmateix, la font espero que no deixi de rajar.

Al meu agraïment a les institucions i a les persones que m'acompanyen en el Paseig d'Aniversari, afegeixo ara l'abraçada sincera a tots vosaltres que heu fet prova de calida amistat amb la vostra presència

A reveure, família!